

เปรียบเทียบการกระจายรายได้ของครัวเรือน กรณีศึกษา หมู่ 2 บ้านทะเลน้อยและหมู่ 7 บ้านหัวป่าเขียว ตำบลทะเลน้อย อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุง

A CASE STUDY COMPARING THE SPREAD OF HOUSEHOLD INCOME IN MOO 2, TALAY NOI VILLAGE AND MOO 7, HUA PA KIAOW VILLAGE, BOTH OF TALAY NOI SUB-DISTRICT, KHUAN KHANUN DISTRICT, PATTHALUNG PROVINCE.

นิภารัตน์ นกตรีพงษ์

Niparat Nuktreepong

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

nuk_yam@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาเปรียบเทียบการกระจายรายได้ของครัวเรือน กรณีศึกษา หมู่ 2 บ้านทะเลน้อยและหมู่ 7 บ้านหัวป่าเขียว ตำบลทะเลน้อย อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุง ในครั้งนี้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 180 ครัวเรือน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย สัมประสิทธิ์จีนี้ การวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก พบว่า หัวหน้าครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุอยู่ระหว่าง 53-66 ปี ได้รับการศึกษาน้อยกว่า 6 ปี มีอาชีพเกษตรกร จำนวนคนที่ทำงานทั้งหมดในครัวเรือน อยู่ระหว่าง 3-4 คน รายได้ของครัวเรือนส่วนใหญ่มีรายได้ 6,001-10,000 บาทต่อเดือน รายจ่ายของครัวเรือน 5,600-10,699 บาทต่อเดือน ครัวเรือนส่วนใหญ่หนี้สิน กู้เงินเพื่อนำไปลงทุน มีที่ดินถือครองน้อยกว่า 5 ไร่ ส่วนใหญ่เป็นเจ้าของที่ดินเอง ส่วนหมู่ 2 และหมู่ 7 มีค่าสัมประสิทธิ์จีนี้เท่ากับ 0.3 และ 0.68 ซึ่งอยู่ในระดับแตกต่างกันและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายได้สัมพัทธ์ ประกอบด้วย เพศจำนวนปีที่ใช้ในการศึกษากว่าจำนวนคนที่ทำงานทั้งหมดในครัวเรือน ซึ่งมีอิทธิพล ณ ระดับค่านัยสำคัญทางสถิติ สภาพปัญหาของครัวเรือนมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ: รายได้ครัวเรือน, กระจายรายได้

Abstract

This is a case study into the spread of incomes in households of 2 villages; Moo 2, Talay Noi Village and Moo 7, Hua Kiaow Village, both located in Talay Noi Sub-District, Khuan Khanun District, Patthallung Province, looking at a target sample of 180 households. The data from the study was analyzed using percentages, averages and a co-efficient. From the logistical analysis carried out, it was found that the head of the household was usually male, aged between 53 – 66 years old, with an education lasting less than 6 years, and worked in the agricultural industry. The number of people at work in each household was found to be between 3 and 4 with a combined household income of 6,001 – 10,000 baht per month, and monthly outgoings of 5,600 – 10,699 baht. Most household analyzed were in debt after having borrowed capital for investment purposes, and they typically owned less than 5 Rai of land. Moo 2 has a value co-efficient of 0.3 whereas Moo 7 had a value co-efficient of 0.68. This difference in values were down to multiple factors affecting household income. The sex and number of household members in education or in work had a huge affect on the value added co-efficient and household difficulties also had a moderate affected on the values.

Keyword: household income, spread income

บทนำ

ปัญหาความยากจนและการกระจายรายได้เป็นปัญหาที่สั่งสมกันมานานในประเทศไทยและเป็นอุปสรรคสำคัญต่อความยั่งยืน ในการพัฒนาประเทศ ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในทุกฉบับมีการกำหนด ให้แก้ไขปัญหการกระจายรายได้เพื่อลดปัญหาความยากจนโดยรัฐจะกระจายงานและบริการขั้นพื้นฐานของรัฐควบคู่ไปกับการบริหารจัดการของรัฐเพื่อให้คนจนมีสิทธิและได้รับความเป็นธรรมอย่างทัดเทียมกันในทุกกลุ่มคน การศึกษาการกระจายรายได้แบบเจาะจงพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งนั้น นับว่ายังไม่เป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลายเท่าไรนัก ในการศึกษาเกี่ยวกับรายได้ของประชากรในพื้นที่นั้นๆ นับว่ามีประโยชน์เพื่อให้มีการดำเนินการที่มีผลต่อการลดความเหลื่อมล้ำ ในการกระจายรายได้ที่เหมาะสม เพราะในแต่ละหมู่บ้านก็ล้วนมีความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ และมีช่องว่างของรายได้ระหว่างผู้ที่มีรายได้สูงสุดกับผู้ที่มีรายได้ต่ำสุด ซึ่งต้องได้รับการพัฒนาและช่วยเหลือต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพความเป็นอยู่ทั่วไปของครัวเรือนในหมู่ 2 บ้านทะเลน้อยและหมู่ 7 บ้านหัวป่าเขียว ตำบลทะเลน้อย อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุง
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการกระจายรายได้ของครัวเรือนระหว่างหมู่ 2 บ้านทะเลน้อยและหมู่ 7 บ้านหัวป่าเขียว ตำบลทะเลน้อย อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุง
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายได้สัมพัทธ์
4. เพื่อศึกษาปัญหาของครัวเรือนในหมู่ 2 บ้านทะเลน้อยและหมู่ 7 บ้านหัวป่าเขียว ตำบลทะเลน้อย อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุง

สมมติฐาน

1. การกระจายรายได้ของครัวเรือนในหมู่ 2 บ้านทะเลน้อยและหมู่ 7 บ้านหัวป่าเขียว มีการกระจายรายได้อยู่ในระดับที่แตกต่างกัน
2. เพศของหัวหน้าครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษา จำนวนคนที่ทำงานทั้งหมดในครัวเรือน อาชีพของหัวหน้าครัวเรือน ขนาดที่ดินถือครอง สภาพการถือครองที่ดิน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายได้สัมพัทธ์
3. ปัญหาด้านการผลิตและรายได้เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลางของครัวเรือนในหมู่ 2 บ้านทะเลน้อยและหมู่ 7 บ้านหัวป่าเขียว ตำบลทะเลน้อย อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุง

ขอบเขตของงานวิจัย

มุ่งศึกษาสภาพทางเศรษฐกิจ การกระจายรายได้และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายได้สัมพัทธ์ของครัวเรือนหมู่ 2 บ้านทะเลน้อยและหมู่ 7 บ้านหัวป่าเขียว ตำบลทะเลน้อย อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุง

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชากรที่ตำบลทะเลน้อย อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุง จำนวน 1,912 ครัวเรือน และสุ่มตัวอย่างจาก ครัวเรือนในหมู่ 2 บ้านทะเลน้อยและหมู่ 7 บ้านหัวป่าเขียว จำนวน 180 ครัวเรือน ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่มีรายได้ที่แตกต่างกันมากที่สุด

2. ขอบเขตด้านเวลา

ในการวิจัยครั้งนี้ทำการวิจัย และเก็บข้อมูลในช่วง ระหว่าง เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2554 ถึง เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2557

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยเรื่อง การกระจายรายได้และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายได้สัมพัทธ์ของครัวเรือนหมู่ 2 บ้านทะเลน้อยและหมู่ 7 บ้านหัวป่าเขียว ตำบลทะเลน้อย อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุง ประกอบด้วยตัวแปรที่จะทำการศึกษา ดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายได้สัมพัทธ์ ได้แก่ เพศของหัวหน้าครัวเรือน

อายุของหัวหน้าครัวเรือน จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษา จำนวนคนที่ทำงานทั้งหมดในครัวเรือน อาชีพของหัวหน้าครัวเรือน ขนาดที่ดิน ถัดครอง สภาพการถือครองที่ดิน

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ รายได้สัมพัทธ์และระดับปัญหาประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้เป็น ครัวเรือนในหมู่ 2 บ้านทะเลน้อยและหมู่ 7 บ้านหัวป่าเขียว ตำบลทะเลน้อย อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุง ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับรัฐบาลการหามาตรการเพื่อแก้ไข หรือบรรเทาปัญหาความเหลื่อมล้ำของรายได้
2. เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดแนวนโยบายสำหรับการพิจารณาดำเนินงาน โครงการของหมู่บ้าน รวมทั้งโครงการในพื้นที่อื่นที่มีลักษณะโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคมและทรัพยากรต่างๆ คล้ายคลึงกัน เพื่อให้มีการดำเนินการที่มีผลต่อการลดความเหลื่อมล้ำในการกระจายรายได้ในเขตโครงการพัฒนาอื่นได้อย่างเหมาะสม
3. ผลการศึกษาครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยสำหรับผู้สนใจต่อไป

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

1.1 เป้าหมายของการพัฒนาชนบท คือ การพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของชาวชนบทให้ดีขึ้นทั้งในด้านความเป็นอยู่สุขสบาย อนามัย อาชีพรายได้และการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม (ชัยวุฒิ ชัยพันธ์, 2544)

1.2 ความหมายของคำว่า การกระจายรายได้ แบ่งออกเป็น 2 ความหมาย ได้แก่

1.2.1 การกระจายรายได้ตามหน้าที่การผลิต หมายถึงการกระจายรายได้ไปยังปัจจัยการผลิตและเจ้าของปัจจัยการผลิต

1.2.2 การกระจายรายได้ระหว่างบุคคลหรือการกระจายรายได้ตามขนาด หมายถึง การกระจายรายได้ระหว่างบุคคลหรือครอบครัวต่างๆ โดยแบ่งออกตามชั้นของรายได้ โดยไม่คำนึงว่าบุคคลหรือครอบครัวเหล่านั้นเป็นปัจจัยการผลิตหรือเจ้าของปัจจัยการผลิตประเภทใด (Stewart, F. & Beny, A. 2000)

1.3 สาเหตุของความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้

1.3.1 สาเหตุทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ การกระจายรายได้ของกรรมสิทธิ์ในทรัพยากรที่ไม่เท่าเทียมกันอัน เกิดจากโครงสร้างทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองของประเทศความเจริญ เดิมโตของภาคเศรษฐกิจต่างๆ ที่เป็นไปอย่างไม่สมบูรณ์ นโยบายการบริหารของรัฐบาล การขยายตัวและการกระจายตัวของประชากร การแข่งขันของตลาดที่ไม่สมบูรณ์ การให้สินเชื่อและให้บริการขั้นพื้นฐานทางเศรษฐกิจของรัฐ การรวมกลุ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (เกษวรรณ ขจรเสรี, 2557)

1.3.2 สาเหตุทางด้านสังคม ได้แก่ ขนาดของหมู่บ้านหรือตำบลที่อยู่อาศัย ฐานะทางครอบครัวและวงศ์ตระกูล เชื้อชาติ สีผิว และชนชั้น เพศ อายุ สุขภาพ การศึกษา อาชีพ และสภาพการจ้างงานของหัวหน้าครัวเรือน ขนาดของครัวเรือน อัตราการพึ่งพิง ทำเลและโอกาสในการประกอบอาชีพ การเข้าเป็นสมาชิกและรับการอบรมของสมาคมหรือกลุ่มในท้องถิ่น

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

2.1 การวัดการกระจายรายได้ วิธีการวัดการกระจายรายได้ไว้ 5 วิธี (ไข่มุก บุญส่ง, 2550)

2.1.1 การวัดตามขนาดของรายได้ วิธีการวัดทำได้โดยการจัดระดับรายได้เป็นชั้นจาก น้อยไปมาก แล้วดูว่าแต่ละชั้นรายได้มีครัวเรือนอยู่เท่าไร และครัวเรือนเหล่านั้นมีรายได้เป็น ร้อยละเท่าใดของรายได้ทั้งหมด เพราะจะแสดงให้เห็นขนาดความเหลื่อมล้ำของฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากรได้ชัดเจน

2.1.2 การวัดโดยใช้เส้นลอเรนซ์ (Lorenz Curve) การวัดการกระจายรายได้ในรูปแบบนี้ ทำได้โดยการจัดระดับชั้นรายได้เป็นชั้นๆ เพื่อพิจารณาว่ามีจำนวนครัวเรือนในชั้นต่างๆ มากน้อยแตกต่างกันเพียงใด แล้วนำข้อมูลที่ได้ออกไปเขียนแผนภาพ

2.1.3 การวัดโดยค่าสัมประสิทธิ์จีนิ ค่าสัมประสิทธิ์จีนิสามารถคำนวณโดยหาพื้นที่ระหว่างเส้นลอเรนซ์กับเส้นทแยงมุม

การวัดโดยค่าสัมประสิทธิ์จินี

$$G = 1 - \sum_{i=0}^{n-1} K_{i+1} (Y_i + Y_{i+1})$$

โดยกำหนดให้	G	=	ค่าสัมประสิทธิ์จินี
Ki	=	อัตราส่วนร้อยละของครัวเรือนลำดับที่ i	
Yi	=	อัตราส่วนร้อยละสะสมของรายได้ของครัวเรือนจนถึง ลำดับที่ i	
n	=	จำนวนชั้นของรายได้	
i	=	1,2,3.....n	

สัมประสิทธิ์จินีมีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 1 ถ้าสัมประสิทธิ์จินีมีค่าเท่ากับ 0 หมายถึง การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันอย่างสมบูรณ์ ถ้าสัมประสิทธิ์จินีมีค่าเท่ากับ 1 หมายถึง การกระจายรายได้มีความไม่เท่าเทียมกันอย่างสมบูรณ์ หากสัมประสิทธิ์จินียังมีค่าต่ำมากเพียงใด แสดงว่าการกระจายรายได้ยังมีความเป็นธรรมมากขึ้นเพียงนั้น ในทางตรงกันข้ามสัมประสิทธิ์จินีมีค่ามากขึ้น แสดงว่าการกระจายรายได้มีความเป็นธรรมน้อยลง (United Nation, 2008)

2.1.4 การวัดสัมประสิทธิ์แห่งความผันแปร กล่าวถึง การวัดการกระจายรายได้โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความผันแปรว่าสัมประสิทธิ์แห่งความผันแปรเป็นมาตรการที่ใช้เปรียบเทียบลักษณะ การกระจายรายได้ระหว่างกลุ่มสังคมต่างๆ

2.1.5 การวัดการกระจายรายได้โดยใช้การเปรียบเทียบเชิงสังคม การวัดการกระจายรายได้โดยใช้ฐานะของบุคคลหรือครัวเรือนที่ปรากฏในการกระจายรายได้ของหมู่บ้านนั้นๆและเสนอแนว ความคิดเกี่ยวกับการกระจายรายได้ ค่ารายได้สัมพัทธ์นี้วัดได้จาก อัตราส่วนระหว่างรายได้จริงของบุคคลต่อรายได้เฉลี่ยของบุคคลที่ระดับอายุ อาชีพ การศึกษา และถิ่นที่อยู่ต่างๆ

อุปกรณ์และวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาลักษณะการกระจายรายได้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายได้และระดับปัญหา โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 5 (Froyen, Richar T., 2005)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับครัวเรือน ได้แก่ เพศ อายุ จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษา อาชีพ จำนวนคนที่ทำงานทั้งหมดในครัวเรือน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจของครัวเรือน ได้แก่ รายจ่ายต่อเดือนของครัวเรือน ภาวะหนี้สินทั้งหมดในครัวเรือน

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการถือครองที่ดิน ได้แก่ ขนาดที่ดินถือครอง สภาพถือครองที่ดิน

ตอนที่ 4 ข้อมูลด้านสังคมอื่นๆ ได้แก่ การได้รับการช่วยเหลือจากโครงการพัฒนาของภาครัฐ สุขภาพอนามัยและสาธารณสุข อุปกรณ์เครื่องใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในบ้าน สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยของครัวเรือน

ตอนที่ 5 แบบสำรวจสภาพปัญหาจำแนกเป็นกลุ่ม

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเมื่อพิจารณาจากตัวอย่างทั้ง 180 ตัวอย่าง พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 76.1 ส่วนเพศหญิงมีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 หัวหน้าครัวเรือนส่วนใหญ่มีอายุ 53 – 66 ปี คิดเป็นร้อยละ 35 รองลงมาคือ 39-52 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.7 หัวหน้าครัวเรือนส่วนใหญ่มีการศึกษาน้อยกว่า 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 85.6 รองลงมาที่มีการศึกษา 7-12 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.3 หัวหน้าครัวเรือนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมาคืออาชีพรับจ้างมีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 จำนวนคนที่ทำงานทั้งหมดในครัวเรือนส่วนใหญ่มีจำนวน 3 -4 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมาน้อยกว่า 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25.1

รายได้ของครัวเรือนส่วนใหญ่อยู่ที่ 6,001-10,000 บาท มีจำนวน 71 ครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 39.4 รองลงมาได้มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท มีจำนวน 45 ครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 25 ส่วนรายจ่ายของครัวเรือนส่วนใหญ่อยู่ที่ 5,600- 10,699 บาท มีจำนวน 77 ครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 42.8 รองลงมาได้มีรายจ่ายน้อยกว่า 5,599 บาท มีจำนวน 45 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 25

ครัวเรือนส่วนใหญ่มีหนี้สินมีจำนวน 135 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 75 แหล่งเงินกู้ส่วนใหญ่กู้มาจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์มีจำนวน 76 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 42.2 ของครัวเรือนทั้งหมด รองลงมาคือกู้จากแหล่งอื่นๆ เช่นโครงการกองทุนหมู่บ้าน มีจำนวน 35 ครัวเรือนคิดเป็น 19.5 ของครัวเรือนทั้งหมด จำนวนเงินที่กู้ส่วนใหญ่อยู่ที่ 5,001 – 50,000 บาท มีจำนวน 88 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 48. ของครัวเรือนทั้งหมด รองลงมาคือ กู้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวน 55 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 30.6 ของครัวเรือนทั้งหมด ส่วนวัตถุประสงค์ในการกู้เงินส่วนใหญ่กู้มาเพื่อการลงทุน มีจำนวน 102 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 56.7 ของครัวเรือนทั้งหมด รองลงมาคือเพื่อนำไปใช้จ่าย มีจำนวน 26 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 24.4

ครัวเรือนส่วนใหญ่มีขนาดที่ดินถือครองน้อยกว่า 5 ไร่ มีจำนวน 88 ครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 48.9 ของครัวเรือนทั้งหมด รองลงมา มีที่ดินมากกว่า 20 ไร่ มีจำนวน 34 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 18.9 ของครัวเรือนทั้งหมด หัวหน้าครัวเรือนส่วนใหญ่มีสภาพการถือครองที่ดินคือเป็นเจ้าของที่ดินเองทั้งหมดมีจำนวน 119 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 66.1 ของครัวเรือนทั้งหมด ส่วนการได้รับการช่วยเหลือจากโครงการพัฒนาของภาครัฐ ครัวเรือนส่วนใหญ่ไม่ได้รับการช่วยเหลือมีจำนวน 143 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 79.4 ครัวเรือนส่วนใหญ่มีสภาพที่อยู่อาศัยเป็นบ้านชั้นเดียวมุงหลังคากระเบื้องมีจำนวน 156 ครัวเรือนคิดเป็นร้อยละ 86.7 ของครัวเรือนทั้งหมด

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบการกระจายรายได้ของครัวเรือนในหมู่ 2 บ้านทะเลน้อยและหมู่ 7 บ้านหัวป่าเขียว ตำบลทะเลน้อย อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุง

การกระจายรายได้ตามขั้นเงินได้ เป็นการศึกษาที่มักจะใช้แหล่งสำรวจที่มาจาก การสำรวจรายได้และรายจ่ายของครัวเรือน เพื่อหาความแตกต่างระหว่างครัวเรือนในขั้นเงินได้ต่างๆ การแสดงความไม่เท่าเทียมกันมักนิยมใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์จินี มีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 1 ถ้าสัมประสิทธิ์จินีมีค่าเท่ากับ 0 หมายถึง การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันอย่างสมบูรณ์ ถ้าสัมประสิทธิ์จินีมีค่าเท่ากับ 1 หมายถึง การกระจายรายได้มีความไม่เท่าเทียมกันอย่างสมบูรณ์ หากสัมประสิทธิ์จินียังมีค่าต่ำมากเพียงใด แสดงว่าการกระจายรายได้ยังมีความเป็นธรรมมากขึ้นเพียงนั้น ในทางตรงกันข้ามสัมประสิทธิ์จินีมีค่ามากขึ้นแสดงว่า การกระจายรายได้มีความเป็นธรรมน้อยลง

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์จินี

หมู่บ้าน	ค่าสัมประสิทธิ์จินี
หมู่ที่ 7 บ้านหัวป่าเขียว	0.30
หมู่ที่ 2 บ้านทะเลน้อย	0.68

จากตาราง พบว่าการกระจายรายได้ในหมู่ 7 บ้านหัวป่าเขียวมีค่าสัมประสิทธิ์จินีเท่ากับ 0.3 เมื่อเปรียบเทียบกับหมู่ 2 บ้านทะเลน้อย ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์จินีเท่ากับ 0.68 ซึ่งทั้งสองหมู่บ้านนี้มีค่าสัมประสิทธิ์อยู่ในระดับที่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความน่าจะเป็นที่ส่งผลต่อรายได้สัมพัทธ์

ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความน่าจะเป็นที่ส่งผลต่อรายได้สัมพัทธ์ ทำการวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยแบบโลจิสติก โดยได้ดำเนินการ 2 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ความเหมาะสมแบบจำลอง

ตารางที่ 2 แสดงความเหมาะสมของแบบจำลอง (ค่า -2 Log Likelihood)

-2 Log Likelihood (-2LL)	
แบบจำลองที่มีเฉพาะค่าคงที่	แบบจำลองที่มีตัวแปรอิสระ
167.183	127.133

จากตาราง พบว่า -2 Log Likelihood (-2LL) ของแบบจำลองที่มีเฉพาะค่าคงที่ เท่ากับ 167.183 และค่า -2LL ของแบบจำลองที่นำเอาตัวแปรอิสระเข้ามาวิเคราะห์ เท่ากับ 127.133 ซึ่งมีค่าลดลง แสดงว่าแบบจำลองนี้มีความเหมาะสม

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนดในแบบจำลอง

สัมประสิทธิ์แห่งการกำหนด (Coefficient of Determination)	
Cox & Snell R ²	Nagelkerke R ²
0.269	0.368

จากตารางพบว่า สัดส่วนความผันแปรที่สามารถอธิบายได้โดยแบบจำลองเท่ากับ 0.269 เมื่อพิจารณาจากค่า Cox & Snell R² และเท่ากับ 0.368 เมื่อพิจารณาจากค่า Nagelkerke R² ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรอิสระในแบบจำลองมีความสามารถในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้ประมาณร้อยละ 26.9, 36.8

ตารางที่ 4 ความถูกต้องในการพยากรณ์

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์	ผลได้จากการพยากรณ์		เปอร์เซ็นต์ความถูกต้องในการพยากรณ์
	รายได้สัมพัทธ์ต่ำ	รายได้สัมพัทธ์สูง	
รายได้สัมพัทธ์ต่ำ	73	9	89.0
รายได้สัมพัทธ์สูง	23	23	50.0
เปอร์เซ็นต์ความถูกต้องในการพยากรณ์			75.0

จากตารางพบว่า ค่าความถูกต้องในการพยากรณ์ที่คำนวณได้จากแบบจำลองพบว่า แบบจำลองสามารถพยากรณ์ได้ว่าผู้มีรายได้สัมพัทธ์สูงคิดเป็นร้อยละ 50.0 ทำให้ความถูกต้องในการพยากรณ์โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 75.0

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความน่าจะเป็นที่ส่งผลต่อรายได้สัมพัทธ์

$$\text{REL} = -6.335 + 1.670\text{SEX} + 0.251\text{EDU} + 0.599\text{MEM}$$

$$(\text{Exp}(B)) \quad (0.002) \quad (5.310)^{***} \quad (1.285)^{**} \quad (1.821)^{**}$$

แสดงสมการถดถอยแบบโลจิสติกเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความน่าจะเป็นของรายได้สัมพัทธ์สูง ซึ่งจากสมการจะเห็นว่า เพศ จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษา จำนวนคนที่ทำงานทั้งหมดในครัวเรือน มีอิทธิพลรายได้สัมพัทธ์สูง อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ

จากค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในแบบจำลอง สามารถนำมาอธิบายผลการวิเคราะห์ พบว่าเพศของหัวหน้าครัวเรือน มีอิทธิพลต่อความน่าจะเป็นส่งผลให้รายได้สัมพัทธ์สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่า B มากกว่าศูนย์ ทำให้ค่า $\text{Exp}(B)$ ที่ได้มีค่ามากกว่าหนึ่ง หมายความว่า หัวหน้าครัวเรือนที่เป็นเพศชายมีอิทธิพลต่อความน่าจะเป็นส่งผลให้รายได้สัมพัทธ์สูง เมื่อเทียบกับหัวหน้าครัวเรือนที่เป็นเพศหญิง

จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน มีอิทธิพลต่อความน่าจะเป็นส่งผลให้รายได้สัมพัทธ์สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่า B มากกว่าศูนย์ ทำให้ค่า $\text{Exp}(B)$ ที่ได้มีค่ามากกว่าหนึ่ง หมายความว่า ถ้าจำนวนปีที่ใช้ในการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนที่เพิ่มขึ้น มีอิทธิพลต่อความน่าจะเป็นส่งผลให้รายได้สัมพัทธ์สูง เมื่อเทียบกับหัวหน้าครัวเรือนที่มีการศึกษาน้อยกว่า

จำนวนคนทำงานทั้งหมดในครัวเรือน มีอิทธิพลต่อความน่าจะเป็นส่งผลให้รายได้สัมพัทธ์สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่า B มากกว่าศูนย์ ทำให้ค่า $\text{Exp}(B)$ ที่ได้มีค่ามากกว่าหนึ่ง ถ้าจำนวนคนทำงานทั้งหมดในครัวเรือนเพิ่มขึ้นมีอิทธิพลต่อความน่าจะเป็นส่งผลให้รายได้สัมพัทธ์สูงเมื่อเทียบกับครัวเรือนที่มีจำนวนคนทำงานทั้งหมดในครัวเรือนน้อย

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ระดับปัญหาทั่วไปของครัวเรือนในหมู่ 2 บ้านทะเลน้อยและหมู่ 7 บ้านหัวป่าเขียว ตำบลทะเลน้อย อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุงซึ่งเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกแต่ละข้อ ผู้วิจัยใช้วิธีกำหนดตามน้ำหนักสมดุล (Arbitrary Weighting Method) การวิเคราะห์ระดับปัญหาของครัวเรือนในหมู่ 2 บ้านทะเลน้อยและหมู่ 7 บ้านหัวป่าเขียว ตำบล

ทะเลน้อย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการแบ่งการพิจารณาออกเป็นด้านย่อยๆ ดังนี้ ด้าน

- 1) กลุ่มสภาพพื้นฐาน
- 2) กลุ่มผลผลิต รายได้
- 3) กลุ่มสาธารณสุข และการอนามัย
- 4) แหล่งน้ำ
- 5) กลุ่มความรู้การศึกษา

สรุปและอภิปรายผล

1. อภิปรายผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการกระจายรายได้ของครัวเรือนในหมู่ 2 บ้านทะเลน้อยและหมู่ 7 บ้านหัวป่าเขียว ตำบลทะเลน้อย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง

สมมติฐานข้อที่ 1 ที่กล่าวว่า “การกระจายรายได้ของครัวเรือนในหมู่ 2 บ้านทะเลน้อยและหมู่ 7 บ้านหัวป่าเขียว มีการกระจายรายได้ในระดับที่แตกต่างกัน”

จากการวิเคราะห์ พบว่า การกระจายรายได้ของหมู่ 2 และหมู่ 7 มีการกระจายรายได้ในระดับที่แตกต่างกัน ดังแสดงให้เห็นในค่าสัมประสิทธิ์จินี พบว่าค่าสัมประสิทธิ์จินีหมู่ 7 บ้านหัวป่าเขียวมีค่าสัมประสิทธิ์จินีค่าเท่ากับ 0.3 และ หมู่ 2 บ้านทะเลน้อย มีค่าสัมประสิทธิ์จินีเท่ากับ 0.68 ซึ่งทั้งสองหมู่บ้านนี้มีค่าสัมประสิทธิ์อยู่ในระดับที่แตกต่างกัน เนื่องจากสภาพพื้นของทั้งสองหมู่บ้านมีความแตกต่างกัน โดยที่หมู่ 2 บ้านทะเลน้อยเป็นหมู่บ้านที่อยู่ใกล้ทะเล ประชากรนอกจากทำการเกษตรแล้วยังประกอบอาชีพประมงด้วย จึงมีผลทำให้การประกอบอาชีพ ในหมู่ 2 มีอาชีพที่หลากหลายกว่า ทำให้เกิดช่องว่างทางด้านรายได้สูงสุดและต่ำสุดมากกว่า หมู่ที่ 7 จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์จินี 1 ถ้าสัมประสิทธิ์จินีมีค่าเท่ากับ 0 หมายถึง การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันอย่างสมบูรณ์ ถ้าสัมประสิทธิ์จินีมีค่าเท่ากับ 1 หมายถึง การกระจายรายได้มีความไม่เท่าเทียมกันอย่างสมบูรณ์ หากสัมประสิทธิ์จินีมีค่าต่ำมากเพียงใด แสดงว่าการกระจายรายได้ยิ่งมีความเป็นธรรมมากขึ้นเพียงนั้น ในทางตรงกันข้ามสัมประสิทธิ์จินีมีค่ามากขึ้นแสดงว่า การกระจายรายได้มีความเป็นธรรมน้อยลง แสดงให้เห็นว่าหมู่ 2 บ้านทะเลน้อย ค่าสัมประสิทธิ์จินีเท่ากับ 0.68 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่ามีการกระจายรายได้มีความไม่เท่าเทียมกันอย่างสมบูรณ์ ส่วนในหมู่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์จินีเท่ากับ 0.3 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงว่าการกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันอย่างสมบูรณ์ จึงสรุปได้ว่าทั้งสองหมู่บ้านมีการกระจายรายได้ในระดับที่แตกต่างกัน

2. อภิปรายผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายได้สัมพัทธ์

สมมติฐานข้อที่ 2 ที่กล่าวว่า “เพศของหัวหน้าครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษา จำนวนคนที่ทำงานทั้งหมดในครัวเรือน อาชีพของหัวหน้าครัวเรือน ขนาดที่ดินถือครอง สภาพการถือครองที่ดิน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายได้สัมพัทธ์”

จากการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายได้สัมพัทธ์ พบว่า เพศของหัวหน้าครัวเรือน จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน จำนวนคนที่ทำงานทั้งหมดในครัวเรือน ซึ่งปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลในทางบวกต่อความน่าจะเป็นที่จะส่งผลต่อรายได้สัมพัทธ์สูง

เพศของหัวหน้าครัวเรือน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายได้สัมพัทธ์ โดยเพศของหัวหน้าครัวเรือนเป็นเพศชายมีผลต่อความน่าจะเป็นที่จะทำให้เกิดรายได้สัมพัทธ์สูง เนื่องจากหัวหน้าครัวเรือนที่เป็นเพศชายมักจะมีรายได้มากกว่าหัวหน้าครัวเรือนที่เป็นเพศหญิง หัวหน้าครัวเรือนเพศชายจึงส่งผลให้ระดับรายได้สัมพัทธ์สูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย (บุญเสริม ทวีชาติ , 2546) ซึ่งทำการผลการศึกษาการกระจายรายได้ : การศึกษาเฉพาะกรณีเกี่ยวกับการกระจายรายได้ระหว่างกลุ่มอาชีพต่างๆ ในจังหวัดกาญจนบุรี

จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายได้สัมพัทธ์ โดยหัวหน้าครัวเรือนที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันมีผลต่อความน่าจะเป็นที่จะทำให้เกิดรายได้สัมพัทธ์ที่ต่างกัน เนื่องจากจำนวนปีที่ใช้ในการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนที่สูงกว่ามักทำให้เกิดรายได้ที่สูงกว่าด้วย จึงทำให้จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนที่สูงกว่ามีผลต่อรายได้สัมพัทธ์ที่สูง ซึ่งสอดคล้องกับ (วุฒิพงศกรพุดมิกุล , 2547)

จำนวนคนที่ทำงานทั้งหมดในครัวเรือน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายได้สัมพัทธ์โดยจำนวนคนที่ทำงานทั้งหมดในครัวเรือนมีผลต่อความน่าจะเป็นที่จะทำให้เกิดรายได้สัมพัทธ์ที่ต่างกัน เนื่องจากครัวเรือนที่มีจำนวนสมาชิกในวัยทำงานมากกว่า ก็มักจะมียาได้ทีมากกว่าและมีผลต่อรายได้สัมพัทธ์ที่สูงกว่าด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย (ทวีศักดิ์ หมื่นเจริญจิต , 2553) ซึ่งได้ทำการ ศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนที่ยากจนตกงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ส่วนตัวแปรอื่นๆ คือ อายุของหัวหน้าครัวเรือน อาชีพของหัวหน้าครัวเรือน ขนาดที่ดินถือครอง สภาพการถือครองที่ดิน ไม่มีอิทธิพลต่อรายได้สัมพัทธ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย (สมชัย จิตสุชน, 2547)

อายุของหัวหน้าครัวเรือนไม่มีอิทธิพลต่อรายได้สัมพัทธ์ อาจเนื่องมาจาก ความสามารถในการทำงานปัจจุบันไม่ได้ขึ้นอยู่กับอายุอย่างเช่นในอดีต อีกทั้งในปัจจุบันสังคมได้ให้โอกาสคนที่มีอายุน้อยที่มีความสามารถเข้ามาทำงานมากขึ้น อายุของหัวหน้าครัวเรือนจึงไม่มีอิทธิพลต่อรายได้สัมพัทธ์

อาชีพของหัวหน้าครัวเรือน ไม่มีอิทธิพลต่อรายได้สัมพัทธ์ แม้ว่าอาชีพจะต่างกัน แต่ก็ไม่มีผลต่อรายได้สัมพัทธ์ อาชีพของหัวหน้าครัวเรือน จึงไม่มีอิทธิพลต่อรายได้สัมพัทธ์

ขนาดที่ดินถือครอง ไม่มีอิทธิพลต่อรายได้สัมพัทธ์ อาจเนื่องมาจากครัวเรือนไม่มีที่ดินถือครองส่วนใหญ่มีเพียงที่ดินที่บ้านซึ่งอยู่อาศัย ที่ดินที่ถือครองนั้นส่วนใหญ่เป็นที่รกร้างไม่ใช่ที่ดินทำกิน อันเนื่องมาจากยังขาดเอกสารสิทธิ์ ขนาดที่ดินถือครองจึงไม่มีอิทธิพลต่อรายได้สัมพัทธ์

สภาพการถือครองที่ดิน ไม่มีอิทธิพลต่อรายได้สัมพัทธ์ อาจเนื่องมาจากครัวเรือนส่วนใหญ่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน สภาพการถือครองที่ดินจึงไม่มีอิทธิพลต่อรายได้สัมพัทธ์

3. อภิปรายผลการวิเคราะห์ปัญหาด้านการผลิตและการมีรายได้เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง

สมมติฐานข้อที่ 3 ที่กล่าวว่า “ปัญหาด้านการผลิตและการมีรายได้เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลางของครัวเรือนในหมู่ 2 บ้านทะเลน้อยและหมู่ 7 บ้านหัวป่าเขียว ตำบลทะเลน้อย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง”

การวิเคราะห์ระดับปัญหาของครัวเรือนในหมู่ 2 บ้านทะเลน้อยและหมู่ 7 บ้านหัวป่าเขียว ตำบลทะเลน้อย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการแบ่งการพิจารณาออกเป็นด้านย่อยๆ ดังนี้ ด้าน 1) กลุ่มสภาพพื้นฐาน 2) กลุ่มผลผลิต รายได้ 3) กลุ่มสาธารณสุข และการอนามัย 4) แหล่งน้ำ 5) กลุ่มความรู้การศึกษาพบว่า ปัญหาในกลุ่มสภาพพื้นฐานอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งในกลุ่มพื้นฐานนี้ประกอบด้วยปัญหาเรื่องเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน ครัวเรือนในหมู่ที่ 2 และหมู่ที่ 7 ส่วนใหญ่ยังมีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกินที่เป็นหลักฐานทางราชการ เป็นเพียงพื้นที่ที่ถือครองไม่โฉนดเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งปัญหามีอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาการมีไฟฟ้าใช้และปัญหาการคมนาคมมีปัญหายุ่งยากในระดับน้อย เนื่องจากส่วนใหญ่ครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง ส่วนการคมนาคมคมนาคมครัวเรือนส่วนใหญ่มีรถมอเตอร์ไซด์ใช้กัน ปัญหาการผลผลิต รายได้ มีปัญหายุ่งยากในระดับปานกลาง ซึ่งปัญหาในกลุ่มนี้ประกอบด้วย ปัญหาด้านการประกอบธุรกิจในหมู่บ้าน ปัญหาเรื่องอัตราค่าจ้าง ปัญหาผลผลิตจากการทำนา ปัญหาผลผลิตจากการทำไร่ ปัญหาการประกอบอาชีพอื่น ปัญหาเรื่องการอพยพหางานทำ ปัญหาด้านการรวมกลุ่มของเกษตรกร ปัญหาด้านการรวมกลุ่มของผู้ทำประมง ปัญหาด้านการตลาดซึ่งมีปัญหายุ่งยากในระดับปานกลางเนื่องจากครัวเรือนส่วนใหญ่ใน หมู่ที่ 7 และหมู่ที่ 2 ประชากรมักประกอบอาชีพทางการเกษตรจึงทำให้เกิดปัญหาขึ้นมาเช่นเกษตรกรยังไม่มีการรวมกลุ่มในการ ประกอบอาชีพที่มั่นคงเกษตรกรยังขาดความรู้ที่จะนำมาพัฒนาผลผลิตและคนที่มีความรู้ในหมู่บ้าน ส่วนใหญ่ก็มักจะอพยพไปทำงานที่อื่น ปัญหาผลผลิตจากการทำประมงอยู่ในระดับน้อย เนื่องจากปลาที่ทำเป็นปลาที่อยู่ในทะเลน้อย ใครจะหาก็ได้ จะมีปัญหายุ่งยากบ้างก็น้อยคือ ปัจจุบันปลาในทะเลน้อยเนื่องจากชาวประมงใช้วนตาถี่ ปัญหาสาธารณสุข และการอนามัย มีปัญหายุ่งยากในระดับน้อย เนื่องจากครัวเรือนได้รับการรักษาพยาบาลอย่างทั่วถึง ปัญหาแหล่งน้ำ เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลางซึ่งปัญหาในกลุ่มนี้ประกอบด้วย ปัญหาด้านน้ำสะอาด ซึ่งมีปัญหายุ่งยากในระดับสูง เนื่องจากหมู่บ้านอยู่ใกล้ทะเลทำให้น้ำที่ใช้ดื่มจึงมีรสเปรี้ยว ประชากรในหมู่บ้านจึงต้องซื้อน้ำดื่ม ส่วนปัญหาน้ำใช้และน้ำเพื่อทำการเกษตรอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาการสุขทายเป็นปัญหาที่มีความรู้การศึกษา ซึ่งมีปัญหายุ่งยากในระดับปานกลาง ซึ่งปัญหาในกลุ่มนี้ประกอบด้วย ปัญหาด้านระดับการศึกษาของประชาชน ปัญหาด้านการให้ความรู้จากรัฐ ปัญหาด้านสถานที่ให้ความรู้สำหรับหมู่บ้านและปัญหาด้านสถานที่ให้บริการด้านข่าวสารข้อมูล ซึ่งทั้งสองหมู่บ้านได้รับยังไม่ทั่วถึง ประชากรในหมู่บ้านส่วนใหญ่ก็ยังมีการศึกษาต่ำ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 ทางภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชนบทควรจัดการช่วยเหลือในด้านต่างๆ เช่น ปัญหาด้านเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกินควรมีการให้ความรู้ในด้านต่างแก่ประชากรในพื้นที่เพราะประชากรในพื้นที่ค่อนข้างมีการศึกษาต่ำ จึงควรมีการฝึกอบรมให้ความรู้ในด้านการประกอบอาชีพและด้านอื่นๆ

1.2 การศึกษาเปรียบเทียบการกระจายรายได้ในครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาเฉพาะพื้นที่ หมู่ 2 บ้านทะเลน้อยและหมู่ 7 บ้านหัวป่าเขียว ตำบลทะเลน้อย อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุงเท่านั้น ดังนั้นผลการศึกษาที่ได้จึงเป็นเพียงการอธิบายถึงสภาพปัญหาการกระจายรายได้ของหมู่ 2 บ้านทะเลน้อยและหมู่ 7 บ้านหัวป่าเขียว และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายได้สัมพัทธ์เท่านั้น ซึ่งอาจจะยังไม่ได้ครอบคลุมในภาพรวม เช่น การพิจารณาถึงพื้นที่ที่อยู่ในหมู่บ้านอื่นๆ และตัวแปรที่นำมาพิจารณาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายได้สัมพัทธ์อาจจะยังไม่ครอบคลุมทุกตัวแปร เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายได้สัมพัทธ์ควรมีการศึกษาตัวแปรที่เป็นสภาพทางสังคมเข้ามาร่วมด้วย เพื่อให้ผลงานการวิจัยได้มีการครอบคลุมยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการกระจายรายได้ออกมาเป็นในระดับอาชีพ ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด เพื่อจะได้เห็นการเปรียบเทียบได้อย่างที่ชัดเจน

2.3 การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งช่วงรายได้ในการหาค่าสัมประสิทธิ์ครั้งนี้ตามความเหมาะสมของฐานข้อมูล เมื่อมีการปรับเปลี่ยนการแบ่งช่วงของรายได้ส่งผลให้ค่าสัมประสิทธิ์จึงเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เพื่อให้งานวิจัยมีความน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยควรมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนในการแบ่งช่วงรายได้

เอกสารอ้างอิง

- กษวรรณ ขจรเสรี. (2557). ภาวะเงินเฟ้อกับเศรษฐกิจปัจจุบัน. *วารสารมหาวิทยาลัยธนบุรี*. 8(15): 111-117.
- ไข่มุก บุญส่ง. (2550). *การกระจายรายได้ของครัวเรือนในจังหวัดกาญจนบุรี*. เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชัยวุฒิ ชัยพันธ์. (2544). *พัฒนาชนบทยั่งยืนสำหรับสาขาเศรษฐศาสตร์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬามหาวิทยาลัย.
- ทวีศักดิ์ หมื่นเจริญจิต. (2553). *การกระจายรายได้ของประเทศไทย*. เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญเสริม ทวีชาติ. (2546). *การศึกษาการกระจายรายได้และสาเหตุความไม่เท่าเทียมกับของรายได้ของครัวเรือนในชนบท : กรณีศึกษาจังหวัดชัยภูมิ*. ปริญญาเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. อัดสำเนา.
- วุฒิ พงศกรพฤตภูมิ. (2547). *การกระจายรายได้และภาวะความยากจนของครัวเรือนสมาชิกครัวเรือนประมงระยองจำกัด กรณีศึกษาชาวประมงพื้นบ้าน*. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์สหกรณ์), กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัดสำเนา.
- สมชัย จิตสุชน. (2547). การกระจายรายได้ : บทสำรวจความรู้. *วารสารเศรษฐศาสตร์วัฒนธรรมศาสตร์*. 22(3).
- Froyen, Richar T. (2005). *Macroeconomics Theories and Policies*. 8th ed. New Jersey: Pearson Prentice-Hall.
- Stewart, F. & Bery, A. (2000). Globalization, liberalization, and inequality: Real cause. *Challenges*, 43(1): 44-49.
- United Nations. (2008). *Legislative council secretariat: Gini coefficient in the world*. Retrieved September 11, 2015, from <http://www.scribd.com/doc/328232/United-Nations-Gini-Coefficient>.

Translated Thai References

- Boonsong, Khaimuk. (2008). *Family income distribution, Kanjanaburi Province*. Master of Economics, Ramkhamhaeng University. (in Thai).
- Chaiphun, Chaiwut. (2002). *Sustainable rural development for economics*. Chulalongkorn University Printing Press, Bangkok. (in Thai).
- Jittasucho, Somchail. (2005). *Income distribution. An investigation*. Thammasat Economic Journal. 22(3). (in Thai).
- Khajornseri, Gosawan. (2015), *Inflation in the modern economy*. Thonburi University Journal. 8(15): 111-117.
- Meuncharoenichit, Tweesuk. (2011), *Income distribution across Thailand*. Master of Economics, Ramkhamhaeng University. (in Thai).
- Tweechart, Boonserm. (2004), *A case study into Chaiyaphum Province's rural household income distribution and causes of income distribution inequality*. Graduate School, Bangkok. Sukhothai Thammathirat University. A reproduction. (in Thai).
- Wongsakhompreutikul, Wut. (2005). *Income distribution and poverty among households in the Rayong fishing industry. A case study into localized fishing industries*. Master of Arts (Bachelor of science in cooperative economics). Graduate School, Bangkok. Kasetsart University. A reproduction. Boonsong, Khaimuk. (2008), *Family income distribution, Kanjanaburi Province*. Master of Economics, Ramkhamhaeng University. Boonsong, Khaimuk. (2008), *Family income distribution, Kanjanaburi Province*. Master of Economics, Ramkhamhaeng University. (in Thai).